

KARÁCSONY

KARÁCSONY

2013

Ébredj ember mély álmodból..

Mindannyian ismerjük a rorátés hajnalok hangulatát. Az álmos felkelést, amikor az ember a hideg és a sötét elől legszívesebben visszabújna a takaró alá, erre még egy órával előbb fel kell kelni, hogy elmenjen rorátéra. A hideg úton balagunk, s közben igyekszünk felébredni. A félhomály a templomban folytatódik, amíg meg nem gyújtják a gyertyákat és felcsendül az ének:

„Harmatozzatok eget onnan felülről, és felhők hullassátok a megváltót” Szívünkben visszhangot talált az ének. Igen, itt vagyunk, mint a szárazság idején a földeken szomjazó növények. A harmatcseppeket egybegyűjtik, új erőre kapnak, megfrissülnek. Így volt ez közösségünkben is. Keddenként a telepen, szerdán és csütörtökön a nagytemplomban majdnem annyian voltunk, mint vasárnap szoktunk lenni. A misék végén énekeltük: „Ébredj ember mély álmodból, megszabadulsz rabságodból, közelít már üdvösséged, eltörlik már minden vétked.” Kétezer évvel ezelőtt hozzánk érkezett: a hatalmas Isten egy csecsemő testét vette magára, hogy egy lehessen közülünk, s így kézen fogva vezethessen minket az Ő országa felé. Isten ma is így van jelen közöttünk, az emberek között, feltűnés nélkül, láthatatlanul, mintha tehetetlen kisdud lenne. Eltűri, hogy az emberek semmibe vegyék. Tőlünk is eltűri, ha elébe helyezzük dolgainkat, nem keressük őt imában, Igében és a szeretet tetteiben. Vár, hogy feléje forduljunk, és észbe kapjunk, ha nem is látjuk, ha nem is érzékeljük erejét, attól még Ő a világ hatalmas Ura. Karácsony üzenete ez: forduljunk feléje, nyissuk meg szívünket előtte, hogy bennünk is

élhessen a kegyelem által. Jézus ugyanaz a betlehemi jászolban, a keresztfán, a diadalmas feltámadásában és majdani második eljövételében. Adjon minden embernek igazi békeséget! Ez legyen erők, kincsünk, örömünk!

Áldott ünnepet kívánok! Szeretettel:
Csáki Tibor plébános

Ferenc Pápa apostoli buzdítása

1. Az EVANGÉLIUM ÖRÖME

betölti mindazok szívét és egész életét, akik találkoznak Jézussal. Azok, akik engedik, hogy megváltsa őket, megszabadulnak a bűntől, a szomorúságtól, a belső ürtől és az elszigetelődéstől. Jézussal az öröm megszületik, és mindig újjászületik bennünk. Ebben a buzdításban szeretnék megszólítani minden keresztény hívőt, hogy meghívjam őket az evangelizációnak egy új szakaszára, amelyet ez az öröm jellemez, és hogy olyan utakat mutassak, amelyen az Egyháznak járnia kell elkövetkezendő években.

2. A mai világ nagy veszélye, hogy mindazzal a sokféle dologgal, amelyet fogyasztásra kínál, szinte agyonnyom. Ezzel együtt jár egyfajta individualista szomorúság, amely a fősvény és elkényelmesedett szívből, a felszínes öröme beteges kereséséből és a lelkiismeret elszigeteltségéből fakad. Amikor nincs többé hely a másik

ember számára, és már nem hallgatjuk Isten hangját. Nem mondhatjuk magunkénak az Ő szelíd szeretetének örömét, nem lobog már bennünk a lelkesedés, hogy jót tegyünk. Maguk a hívők is átélik ezt a biztos és állandó veszélyt, és ideges, boldogtalan, élettelen személyekké válnak. Ezzel azonban nem a teljes és méltó életet választják, mert nem ez Isten terve velünk, ez nem abban a Lélekben való élet, amely a feltámadt Krisztus szívéből fakad.

3. Arra hívok minden keresztényt, bárhol és bármely helyzetben legyen is, hogy újítsa meg még ma személyes találkozását Jézussal.

Vagy legalább döntse el, hogy kész arra, hogy találkozzon Vele, és keresni fogja Őt nap mint nap, szüntelenül. Senkinek sincs oka arra, hogy azt gondolhassa: ez a meghívás nem neki szól, mert „senki sincs kizárva abból az örömből, amelyet az Úr hoz nekünk.” Aki vállalja a kockázatot, azt az Úr nem csapja be, és amikor valaki egy kis lépést tesz Jézus felé, fölfedezi, hogy Ő már várt rá tárt karokkal. Itt az ideje, hogy azt mondjuk Jézus Krisztusnak: Uram, engedtem magamat becsapni, ezerféle módon menekültem a Te szereteted elől, most azonban újra itt vagyok, hogy megújítsam a szövetségemet Veled. Szükségem van Rád. Ments meg engem, Uram, fogadj engem újra a te megváltó karjaidba! Isten sohasem fárad bele abba, hogy megbocsásson, mi vagyunk azok, akik

belefáradunk abba, hogy kérjük az Ő irgalmát. Ő, aki arra hívott bennünket, hogy bocsássunk meg „hetvenszer hétszer” (Mt.18,22), példát ad nekünk: hetvenszer hétszer megbocsát. Visszajön értünk, hogy újra és újra a vállaira vegyen. Senki sem veheti el tőlünk azt a méltóságot, amellyel ez a végtelen és rendíthetetlen szeretet ruház fel bennünket. Olyan gyöngédséggel, amely soha nem okoz csalódást, és amely mindig képes visszaadni az örömmünket, lehetővé teszi, hogy fölemeljük a fejünket és újrakezdjünk. Ne meneküljünk Jézus feltámadása elől! Bármilyen történések, ne adjuk meg soha magunkat, mintha legyőztek volna minket!

4. Vannak keresztények, akiknek az arcán Húsvét nélküli nagybőjt tükröződik. Az örömet nem mindig ugyanúgy éljük életük különböző szakaszaiban vagy körülményei között, de mindig megmarad legalább mint fénysugár, amely abból a személyes bizonyosságból születik, hogy végtelenül és mindenek felett szeretve vagyunk. Megértem azokat, akik szomorkodnak azok miatt a súlyos nehézségek miatt, amelyeket hordozniuk kell, mégis lassanként meg kell engedni a hit örömének, hogy kezdjen feléledni, miként valami titkos, de szilárd bizalom, még a legrosszabb gondok között is: „Lelkemnek nem volt békében része, elfelejtettem a boldogságot. Ezeket fontolgatom szívemben, hogy föléljedjen bennem a

remény: Az Úr irgalma nem fogyott el egészen; jósága és kegyelme még nem merült ki. Minden reggel újjáéled, nagy az ő hűsége. Jó csendben várni az Úrra, mert ő megszabadít.” (Siral 3,17.21-23.26)

5. Megjelenik a kísértés, gyakran mentegetőzés vagy panaszkodás formájában, miszerint ahhoz, hogy lehetséges legyen az öröm, megszámlálhatatlan feltételnek kellene teljesülnie. Azért van ez, mert „a mai technika által uralt társadalmunk meg tudta sokszorozni a földies öröm-alkalmakat, de mégis nehezebbé esik valódi örömet termelni (okozni)”. Mondhatom, hogy a legszebb és leginkább spontán örömök, amelyeket az életemben láttam, azoknak a nagyon szegény embereknek az örömei voltak, akiknek kevés dolguk volt, amihez ragaszkodhattak. Azoknak a hiteles örömeire is emlékszem, akik nagy szakmai elkötelezettségükben is képesek voltak megőrizni a szívüket hívőnek és nagylelkűnek. Ezek az örömök mindig Isten nagyobb szeretetének forrásából merítenek, aki Jézus Krisztusban nyilatkoztatta ki magát. Nem szűnök meg ismételni XVI. Benedek szavait, amelyek az Evangélium szívéhez vezetnek bennünket: „A keresztény lét kezdetén nem egy etikai döntés vagy egy nagy eszme áll, hanem a találkozás egy eseménnyel, egy személlyel, aki életünknek új horizontot, s ezáltal meghatározott irányt ad.” (DC 1) 6.Csak ennek az Isten szeretetével

való találkozásnak köszönhetően szabadulunk meg lelkiismeretünk elszigeteltségétől és attól, hogy csak mi magunk vagyunk magunk számára a hivatkozási pont (autó-referencia). Akkor válunk teljesen emberivé, amikor többek vagyunk, mint emberiek, amikor megengedjük Istennek, hogy túlvezessen bennünket önmagunkon, hogy így eljussunk a legigazabb valónkhoz. Itt van az evangelizációs cselekvés forrása.

Mert ha valaki befogadta ezt a szeretetet, amely újra értelmet ad az éltnek, hogyan is tudná visszafogni azt a vágyát, hogy ezt másokkal is megossza?

A szeretetről

(TDK előadás, 1996., JAG, Monor)

Egy amerikai egyetemen történt. A professzor javítja a dolgozatokat. Kiváló –írja az egyikre. Egy tehetséges lányé volt. A következő órán, amikor kiosztják a dolgozatokat, a lány nincs ott. Mi van vele? - kérdezi a tanár. – Öngyilkos lett. A professzor megdöbben. Kiderült, hogy ez a lány krónikus szeretethiányban szenvedett. Ilyen világban élünk. Nem tudunk szeretetet adni és elfogadni.

A professzor a következő héttől egy új szemináriumot indított: a szeretetről. Meg kell tanulni szeretni. Nem magától értetődő.

1.Mit jelent szeretetni?

-Lázár Erin Dömdödöm című meséjében nagyon kedvesen válaszolja meg a kérdést. Egy fiú nagyon szeret egy lányt. Elindul, hogy elmondja neki. De útközben furcsa dolgokat hall.- Én igazán szeretem az embereket, de ha még egyszer erre jön az Önök tyúkja... - Mi az, hogy igazán? - kérdezi magától. Lehet nem igazán is szeretni? Meg mi az, hogy ha még egyszer? Akkor már nem igazán szeret? Míg a lányhoz érkezik, ez a jelenet többször is megismétlődik. Mire odaér, nem tudja mondani, hogy szeretlek, mert úgy érzi, ez a szó már nem azt jelenti, amire Ő gondolt, és azt mondja: dömdödöm. Megkopott ez a szó. Mit is jelent?

A görög nyelvben három szó is van, amely a szeretetet jelzi: erosz, filia, agape. Az erosz: a vágyó a birtokló, érzékekben megnyilvánuló, felemelkedő szeretetet jelzi. Az ember másik nem iránt érzett vonzalmában nyilvánul meg leginkább.

A filia: a barátságot, a testvéri szolidaritást jelzi. Az ember közösségi lény. Létünk kibontakozása a közösségen keresztül történik. Senki sem sziget.

Az agape : a lehajló, ajándékozó, megbocsátó, ingyenes szeretet.

A Deus Caritas est című enciklikájában ezt írja XVI.Benedek pápa. : Az eroszból fel kell emelkednünk, el kell jutnunk az agapeig. Nagy út ez. Sokszor megállunk félúton. Mind a

három szeretet- képesség ott van az emberben, de a vágyó, a birtokló sokkal erősebben van jelen az emberben és az egész fogyasztói társadalomban.. Agapéval szeretni azt jelenti: Isten kegyelme működik bennünk. „Aki szeretetben él, Istenben él, és Isten él őbenne” (1.Ján.4)

2. Meg kell tanulni szeretni.

A szeretet lényegét legtöbb ember abban látja, hogy őt szeretik, és nem abban, hogy ő szeret, hogy képes a szeretetre. A probléma megoldását abban látják, hogy miként ériék el, hogy szeressék őket, miként legyenek szeretetreméltók. Arra törekszenek, hogy megfeleljenek mások elvárásainak. Az ember legyen sikeres, legyen pénze, hatalma, nagy autója, háza. -Ez inkább a férfiak útja, a nők céja: váljanak vonzóvá a test és az öltözködés latbavetésével. Ahhoz, hogy megtanuljunk szeretni, el kell sajátítani, ki kell fejleszteni ezt a képességet.: „Szeretve, tanulunk meg szeretni”. Harmonikussá kell tenni személyiségünket, hogy a szeretet áradhasson rajtunk keresztül.

3. A szeretet elmélete (Elkülönültség, magány élménye)

Minden ember a magányosság sebét hordozza a szívében, amely újra meg újra feltárul a balsiker pillanataiban, de mindenekelőtt a halál óráján. A végtelen után sóvárgó szívünk nem tud soha megbékélni a korlátozott

adottságokkal. Aki azzal a gondolattal lép házasságra (közösségbe), hogy ezzel véglegesen csillapodik az emberi kapcsolatfelvétel utáni szomjúsága, és a magányosság sebe meggyógyul, az soha nem lesz boldog. Ha képes vagyok elfogadni korlátaimat, és ebből kiindulva el kezdek mások számára ajándék lenni, akkor találok meg a békét. Az embernek minden korban és kultúrában arra kell megoldást találnia, hogyan győzze le elkülönültségét, hogyan valósítsa meg az egyesülést. Sok válasz van. Alapvetően azonban három megoldás van.

1. Csoporthoz tartozás (hatalom keresése)

A jelenkori nyugati társadalomban is a csoporttal való egyesülés az uralkodó módja az elkülönültség leküzdésének. Olyan egyesülés ez, amelyben az individuális én nagymértékben megszűnik, és ahol a cél a nyájhoz való tartozás

2. A gyönyör és az élvezetek keresése.

Az alkohol, a kábítószer stb. által próbálják megtalálni a célt. De ez csak növeli az elszigetelődést, mert egyre gyakrabban igényli azt.

3. Altruizmus = másokért élni.

Ez az igazi jézusi út. Szent Ágoston mondja: „Nyugtalan a mi szívünk, amíg meg nem nyugszik benned, Istenünk.”

4. A kereszténység tanítása a szeretetről

Mindannyian Isten gyermekei vagyunk. Az Ő képmásai. Jézus Krisztus Istent Szentháromságnak, szeretetközösségnek mutatja be. A személyeket az ajándékozó és elfogadó szeretet teszi egygé. Ez minden emberi közösség modellje. A főparancsban Jézus ezt tanítja. „Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, minden erődből, szeresd felebarátodat, mint saját magadat”. A főparancs első részére a válasz: a vallás (religió: odakötni, kötödni valamihez). A vallási gyakorlat révén Istenhez kötődik az ember, aki az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég.

a/ A keresztény szeretet: válasz Isten végtelen szeretetére. Addig nem adhatunk választ, amíg nem éltük át. **„A szeretet nem abban áll, hogy mi szeretjük Istent, hanem hogy Ő előbb szeretett minket, és elküldte a Fiát bűneinkért engesztelésül”** (1.Ján.4.10) Ez az alap. Az alapvető hit az, hogy tudjam: Isten elfogad engem

olyannak, amilyen vagyok. „Megismertük a szeretetet, amelyet Isten oltott belénk, és hittünk benne.”(1.Ján.4.16)

b/ A fogalmak tisztázása

Mindannyiunknak megvan a saját egyéni és korlátolt Istenfogalma. Ez gyakran magán viseli az emberi tapasztalat nyomát és torzítását. Gyakran kikezdik olyan negatív érzések, mint a félelem. Egy bosszúálló Isten visszatetsző. Sokak számára Isten bíró, akinek a parancsait meg kell tartani. Van, aki számára Isten jóságos nagypapa, - akihez akkor fordulunk, amikor nem megy valami. Istenhez nem kötődhetünk félelemből vagy érdekből. A Főparancs második része mutatja, hogyan kötődhetünk hozzá: „Szeresd felebarátodat, mint saját magadat”. Hogyan szeretheted Istent, akit nem látsz, ha nem szereted embertársadat, akit látsz? – kérdezi a Biblia. A felebarát szeretete kapu, amelyen keresztül beléphetünk Isten közelébe, és Ő belép az életünkbe. A szeretet evangéliumi útja egészen biztosan a legközvetlenebb út Istenhez.

5. Jézus tanít bennünket szeretni.

Az a szeretet, amely Istentől született, a következő tulajdonságokkal rendelkezik:

a/ egyetemes, hiszen minden emberre kiterjed. Minden emberre úgy kell tekintenünk, mint az egyetlen Atya gyermekére. Amikor Jézus megszaporította a kenyeret, mindenkinek

adott, nem válogatta szét az embereket: szimpatikus, antipatikus, idős, fiatal, cigány, néger...„Isten felkelti napját jókra és rosszakra egyaránt”.

b/ elsőként szeret. „Isten előbb szeretett minket és életét adta értünk, nekünk is életünket kell adnunk embertársainkért.” A szeretet kezdeményez, nem vár. Az irgalmasság cselekedetei: éheztem és ennem adtatok, beteg voltam és meglátogattatok, vándor voltam és befogadtatok Mt.24.(lásd még: 1.Kor.13. Szeretethimnusz: „Ha szeretet nincs bennem, zengő érc, pengő cimbalom vagyok..”)

c/ egygé válik (empátia)

Ahhoz, hogy egygé váljunk valakivel, türelmesnek kell lennünk. Ettől a magatartástól távol van az irigység. Nem lehetünk felfuvalkodottak. Sőt, ki kell üresíteni magunkat. A másakra kell figyelni, ezért nem maradhat helyünk az egoizmusra. Aki egygé válik, nem lehet ingerült, nagy higgadtságra van szüksége. „A szeretet nem rója fel a rosszat” - olvashatjuk a Szeretethimnuszban. Az isteni eredetű szeretet mindent eltűr, mindent elhisz, mindent elvisel. Ahhoz, hogy egygé váljunk, ki kell üresíteni magunkat, hogy magunkra vehessük azt, ami a másikat nyomasztja: problémáit, szükségeit. **Aldozattá lenni másokért: „Aki elveszíti életét, megtalálja azt..”** „Aki szeret, annak kinyilatkoztatom magam” - mondja a szentírás. Isten fénye él abban, aki szeret. Egy kicsiny

gyertya fénye képes megtörni a legsötétebb éjszakát is.

Dr Csáki Tibor

Gondolatok a karácsonyváráshoz

Azt hiszem, karácsony ünnepe a legtöbbünk szívét mélységesen megérinti és megdobogtatja. Egy-egy szép novellája vagy története könnyet csal az én szemembe is. Pedig advent elején sokat morgolódtam többnyire magamban, hogy már megint itt a karácsonyi felbolydulás, rohangálás: a hajnali rorátékkal, két lelki gyakorlat, lelkinappal, pásztorjáték próbákkal, a véget nemérő- gyóntatásokkal..., arról nem is beszélve, hogy még az ajándékok vásárlása is hátra van. El tudom képzelni, hogy nem csak én élek meg hasonló kihívásokat ilyenkor, melyek szinte meg akarják fojtani az ünnepünket.

Karácsony közeledtével azonban szinte megmagyarázhatatlan módon mégis derűt, békét és földöntúli örömet érzek a szívem mélyén. Azt tapasztalom: ezzel az érzéssel sem vagyok egyedül... A tengernyi tennivaló és tömérdek gicces és sokszor valóban tartalmatlan külsőségek felhőjén keresztül is átragyog a mennyei Atya felemelő szeretete. Megrendítő arra gondolnom, hogy Isten mekkora nagy odaadással van irántunk (irántam), hogy meglátogatott bennünket 2000 évvel ezelőtt és velünk is maradt. Az Isten - aki szent Fiának minden rezdülésében

szeretetéként nyilatkozta ki magát – ajándékként szeretné adni magát mindnyájunk számára. Azért lett emberré, hogy a saját életében részesítsen bennünket és megszabadítson minden árnytól. Ha így tudom hinni a megtestesülés titkát, megérthetem Szűz Mária és Szent József végtelen örömét és háláját, amit átéltek, amikor kezükben tarthatták a megváltó Krisztust. Az Ő örömük és békéjük a miénk is. Mert a betlehemi gyermek közénk jön most is. Nem csak úgy képletesen, hanem megtapasztalható módon. Ő akar megszabadítani minden keservünktől (különösen most, az ünnep előtt) és Ő az, akinek valóságos szeretete a mi szívünket is derűs békére és hálára fakasztja. Legbelül már most átéljük, hogy itt van. Támogat, vigasztal, erősít. Persze, csak ha hagyom... Csak azokat tudja kegyelmeivel elárasztani, akik „befogadták Őt”, ahogyan Szent János evangélista is fogalmaz. Karácsony ünnepe olyan kegyelmi pillanat, amikor mindnyájan nyitott szívvel várjuk Jézust, mert nem tudjuk nem befogadni az Istent, aki annyira szeret minket, hogy gyermekké zsugorodik értünk. Drága Jézusunk, vágyunk rád; a Te Szeretetedre, Örömdre és Békédre! Gyózz le bennünk mindent, ami elszakít Tőled és taníts meg minket ajándékozó módon élni, hogy megtestesülésed titka mindig átíthatassa életünket! Ámen.

Tamás atya

Wass Albert: Karácsonyi versek II.

*Elindul újra a mese!
Fényt porzik gyémánt szekere!
Minden csillag egy kereke!
Ezeregy angyal száll vele!
Jön, emberek, jön, jön az égből
Isten szekerén a mese!*

*Karácsony készül, emberek!
Szépek és tiszták legyetek!
Súroljátok föl lelketek,
csillogtassátok kedvetek,
legyetek újra gyermekek,
hogy emberek lehessetek!*

*Vigyázzatok! Ez a mese
már nem is egészen mese.
Belőle az Isten szeme
tekint a földre lefele.
Vigyázzatok hát emberek,
Titeket keres a szeme!*

*Olyan jó néha angyalt lesni
s angyalt lesve a csillagok közt
Isten szekerét megkeresni.
Ünneplőben elébe menni,
mesék tavában megferedni,
s mesék tavában mélyen,
mélyen ezt a világot elfeledni.*

*Mert rút a világ, fekete.
Vak gyűlölettől fekete.
Vak, mint az emberek szeme:
az égig sem látnak vele.
Pedig az égből lefele
porzik már Isten szekere!*

*Minden csillag egy kereke,
ezeregy angyal száll vele,
az Isten maga száll vele
és csillagtükröt nyújt felénk,
mesetükröt a keze.*

*Szent tükrébe végre egyszer
Pillantsatok tiszta szemmel,
tiszta szemmel, Istenszemmel
milyen szép is minden ember!
Minden ember szépségtenger,
s mint a tenger csillagszemmel,
telve vagytok szeretettel...!*

*Tagadjátok...? Restellitek...?
Elfordulnak fejeitek...?
Megvakultak szemeitek...?
Szépségteket, jószágotokat
nem érzitek, nem hiszitek...?
Csillaggyertyák fénye mellett
Isten elé nem viszitek...?*

*Akkor bizony rútak vagytok,
szegények és vakok vagytok,
ha szépek lenni nem akartok.
De még így is, szegényen is,
rútan, vakon, mégis, mégis
Isten gyermekei vagytok!*

*Rátok süti fényes szemét,
elindítja fénysezekerét,
jó emberek játékszerét.
Milyen kár, hogy áldó kezét
nem érzitek, nem nézitek,
s nem hiszitek már a mesét.*

*A rút világnak gondja van,
minden embernek gondja van,
a sok angyalnak mind gondja
van,
s az Istennek is gondja van,
mert mindenekre gondja van.
S így múlik el a szép s a jó
az ember mellől, nyomtalan.*

Püspöki üzenet

A hitelesség és a szolidaritástestvériség legyen a legfőbb jellemzője egyházi életünknek. Ez egyrészt a hitünk szerinti mindennapi magatartásunkat (a templomon kívüli életünket) jelenti, másrészt az egymással és minden rászoruló embertársunkkal való törődést. Sokkal nagyobb arányban kell megjelennie a „karitás”-nak. Ez a hitelesítője keresztény létünknek és az örök élet reményének.

Lelkipásztori tervünkben elsődlegesnek tartom a felnőtt katekézist, a Bibliaórákat, és kiemelten a szentségimádás gyakorlatát. Imádkozzunk, hogy minden egyházközségben legyen Karitás csoport!

Isten áldása legyen velünk az új évben! Miklós püspök

Az Egyházmegyei Karitás és a püspök úr kérésére Monoron is elindul a Karitás csoport. Aki szívesen csatlakozna, heti egy-két óra szolgálatot vállalna, kérjük, jelezze a plébánián, sekrestyében.

2013 HIT ÉVE

A farsang ebben az évben is nagyon vidáman telt. Harmadik alkalommal rendeztük a farsangi mulatságot a Művelődési Házban. Sokan jöttek el, Istennek hála.

Január végén a „Szent Erzsébet” házba befogadtunk egy négy gyermekes cigány családot a nyárig. (Segítségünk nélkül állami gondozásba kerültek volna a gyerekek.)

Húsvét után és Pünkösöd után a Szent Egyed és a plébániai közösség szervezésében hajléktalan, szegény emberek kaptak ebédet a plébánián, ezt a szolgálatot azóta többször is gyakoroltuk.

Február végén a Váci Püspökség plébániánkra helyezte gyakorlatra Balogh László teológust, aki nálunk készült a diakónusszentelésre.

Nagyböjti készülékben a filiákban, Monorierdőn és Vasadon 8 hetes Bibliaszemináriumot tartottunk. A szentmisékhez kapcsolódóan volt tanítás és kiscsoportos megbeszélés. Monorierdőn 30-an Vasadon 20-án kapcsolódtak be. Húsvét után ezt a programot a Telepi kistemplomban is végig vittük, 18 fő kapcsolódott be.

Március 22-23-án lelkigyakorlatunkat Jávorka Lajos Tiszakécskei plébános vezette. Nagypénteken közös keresztutat jártunk a gyerekekkel, majd délután felnőttekkel a monori temetőben a keresztúti stációknál. Húsvét hajnalán az öröm útját a Strázsahegyen jártuk végig.

Május 1-jén Monorierdőn Szent József búcsú volt. Május 5-én Monorierdőn 8 gyermek elsőáldozása volt.

Május 12-én 27 gyermek járult először a szentáldozáshoz templomunkban.

Pünkösdkor 2 felnőtt keresztelés volt, és öt felnőtt elsőáldozás. Pünkösöd hétfőn gyalogos zarándoklatot szerveztünk Gombára, ahol kb. 120-an vettek részt. A Telepen és Vasadon megünnepeltük Jézus szíve búcsúját.

A nyári táborokba nagyon sok fiatal kapcsolódott be. Napközis tábor volt Monoron, Monorierdőn és Vasadon is. Hittanos tábort szerveztünk Belpátfalván. Bémálkozók tábora volt Dömösön, és családokkal táboroztunk Petőfiszállás Pálósszentkúton.

Augusztus 1-től Paszternák Tamás káplán atya segít a lelkipásztori munkában. Templombúcsúnk napján közel 20 fiatal házaspár újította meg házassági fogadalmát. Szeptembertől havonta egy szombaton a házaspárok útjával ismerkednek családjaik. Októberben újraindult a férfikör. Adventi koszorúkötésünkre ellátogatott 3 váci kispap, akik most készülnek a papságra.

Adventi programunk sokak számára volt erőforrás. Adventi lelkigyakorlatunkat Virágh József pilisi plébános vezette.

Az év utolsó eseményeként elindult a monori katolikus karitászcsoport szerveződése. Az alakuló ülés 2014. jan.20-án lesz.

Istennek hála az elmúlt év minden kegyelméért!!

Pio atya gondolata

Ne háborgassa lelkedet az emberi igazságtalanság szomorú látványa! A dolgok rendjében ennek is megvan a maga értéke. Isten irgalmassága egy napon, meglátod, győzelmet arat. Diadalmaskodik felette.

Derűs béke áradjon szét lelkedben, ha arra gondolsz, hogy egy végtelenül jó Atya szolgálatában állsz. Ő olyan gyengéd, hogy leereszkedik teremtményéhez, hogy fölemelje, és magában saját teremtményévé alakítsa.

Úzd el a szomorúságot, mert a bánat azok szívébe rak fészket, akik a világ dolgaihoz ragaszkodnak.

Jézus mindig legyen veletek, és tegyen mind méltóbbá benneteket arra, hogy szeretetéért szenvedni tudjatok.

Lelkedet illetően légy nyugodt és bízd magad mindjobban Jézusra! Szedd össze minden erődöt, hogy mindig és mindenben Isten akaratához igazodhass, akár kellemes az, akár kellemetlen. Ne sűrűsöd a holnapot!

Cselekedd a jót, bárhol is vagy, hogy mindenki azt mondhassa: "Ez Krisztus gyermeke".

HUMOR

Repülőgépre vastag Bibliával száll fel egy nő. Amikor leül, a mellette ülő férfi észreveszi a vastkos könyvet, és egyből elkezd kritizálni:

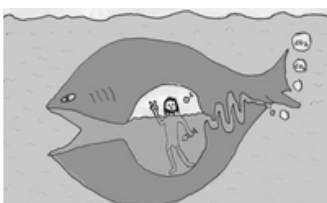
- Maga tényleg elhiszi azt a sok blőd dolgot, ami ebben le van írva? - kérdezi gúnyosan.

-Természetesen. - feleli a nő.

-És mit szól például ahhoz a fickóhoz, akit lenyelt a bálna?

- Jónás? Persze, hogy igaz, hiszen benne van az Írásban! - mondja kicsit mérgesen a nő.

-És azt Ön szerint hogyan csinálta, hogy bár lenyelte a cet, de mégis élve

jött ki a gyomrából?

-Azt nem tudom, de majd megkér-

dezem tőle a mennyországban!

- És mi van akkor, ha Jónás a pokolra került? - kekeckedik a férfi.

- Akkor majd megkérdezi Ön! - vág vissza a nő

Egy hippí és egy teológus ülnek a Duna partján. A teológus a habokat bámulja. A hippí Bibliát olvas.

Egyszer csak felkiált:

- Hát ez nagyon király!

- Mi van? Minek örülsz ennyire?

- Zseniális az Isten! A választott népet átvezette a Vörös-tengeren úgy, hogy két oldalt a vizek álltak, mint a fal!

- Na figyelj! Az nem úgy volt. Elmagyarázom neked, hogyan kell érteni a Szentírást. A választott nép természetesen keresett egy gázlót, és egy legfeljebb 40 cm. magas vízen kelt át. Az esetleg lehet, hogy az Úr déli széllel segítette az átkelést.

- Aha, értem. Köszí.

Majd fogja a hippit és tovább olvas. Eltelik pár perc és újra fölujjong:

- Hát ilyen nincs! Isten egyszerűen fenomenális!

- Most meg mitől vagy ilyen boldog? Nem elmagyaráztam, hogy kell érteni a Szentírást?

- Igen, épp ez az! Ezt figyelj! Isten a fáraó harci szekereit és egész seregét belefojtotta 40 cm vízbe!

Hírek

programok

-évvégi hálaadás : dec.31. 18.00,
23.30-tól szentségimádás, újév-
köszöntés

-bérmálkozók bemutatása: jan.5.

-férfikör: jan 12. 10.30

-ökumenikus imahét: jan.20-26

-házaspárok útja: jan.25. 16.00

-egyháztanács: febr.1. 16.00

-egyházi farsang: febr.8. 16.00

Karitás megalakulásának 80., újjászervezésének 20. évfordulója alkalmából Monoron is megszerveződik a

Karitás csoport...Amíg van valakinek egy darab kenyere, gazdag, mert felébe törheti. Amíg van valakinek két ruhadarabja, van mit megosztania azzal, kinek nincsen.

Amíg egy kis zug födele véd valakit az idő viszonytagságai ellen, hajlékot adhat a hajléktalannak..." Az idézett gondolatok a magyarországi Karitás megalakulásának előmozdítója, Serédi Jusztinián bíborostól valók, aki 1932-ben Caritas nunquam decit: sufficit! (A szeretet sohasem mondja: elég!) címmel körlevelet adott ki, küldött szét az egyházmegyékhez, felhívást intézve a magyar társadalomhoz a szükségét szenvedők érdekében az összefogásra, a jótékony szeretet gyakorlására.,,A karitás által következetesen gyakorolt önkéntes emberi segítség olyan erő, amely reményt, állóképességet, optimizmust tud adni népünknek és helyi közösségeinknek". –Várjuk a jelentkezőket, külső, belső munkatársakat, segítőköt, adományokat, kezdeményezéseket.

BOLDOG ÚJÉVET